

Rolf Paulsson/Krister Palais

1946 – 2020

Om Palle...

Du också! Vilket datum? Jag vände mig om och där stod han. Jag hade just tagit upp ett halsband med ett lejon som stjärnbild, där vi stod vid marknadsståndet på torget. Den 19 augusti 1946 svarade jag. "Jag också" utbrast han. Det var på vintern 1961.

Det blev inledningen på en mångårig vänskap, som skulle bereda oss många gemensamma upplevelser av de mest skiftande slag.

Genast märkte vi vår förmåga att vilja uppträda och trivdes när vi hade publik. Jag minns särskilt en gång vid roliga timmen i realskolan, när vi skulle vara utklädda och berätta skottehistorier. För att riktigt se ut som skottar med kilt, så hade vi lånat varsin rutig kjol av min lillasyster. Dessa var emellertid mycket korta, så det lockade till många skratt när vi drog i dem, för att inte visa kalsongerna.

Från våra första stapplande försök till artisteri skulle följa en tid med boxningsträning och sedan kom musiken in i bilden. Eftersom jag lärt mig att kompa på gitarr, började han träna på basgångar på den gitarr som fanns hemma hos honom. Därefter skaffade han en elbas. Sedan följde en spikrak karriär då vi efter en del trevande försök bildade "The Pop Makers" och turnerade med Thory Bernhards och rönt stora framgångar.

Våra vägar skildes så småningom, när han studerade konst i Paris och jag gitarrstudier i Stockholm. Vi höll emellertid fortfarande kontakten och träffades i Stockholm när han kom hem ibland.

Efter en tid hamnade Palle i Haugesund i Norge, där han kom att bo till sin bortgång den 2 februari i fjol. Han efterlämnar en dotter med familj och många vänner.

Palle var känd i musik-och bluesvärlden. Både som utövande basist i många band och som journalist i Jefferson Blues Magazine

Som konstnär minns jag hans första stapplande steg på den bana som skulle betyda allt för honom. På väggen i mitt hyresrum i Stockholm hängde en blyertsteckning föreställande mig 1966.

För två år sedan bestämde han sig för att ha en utställning här i Sala av en speciell anledning. Han ville göra en sista utställning i den stad där han växte upp och samtidigt fira sin 75-årsdag tillsammans med mig. Det skulle bli ett 150-årsjubileum med både konst och musik.

Med stor saknad firar vi minnet av min bästa barndomsvän med tavlor inlånade av snälla människor och med musik som han gillade, varav en blues som han skrivit som heter "Anytime".

Som extra inslag visar jag vårt bands affisch som är den enda som finns kvar, om än lite sliten.

Sala den 15 juli 2021

Bo Szymaniak

Sala-grupp inkasserar framgång med scenshow och friskt tempo

De "svängiga" grabbarna är överst Jan Bengtsson och Bosse Szymaniak och under Rolf Paulsson och Ingemar Zetterberg

SALA (Vi Unga). "Riv" ut-
över det vanliga finner man
onekligen hos instrumental-
gruppen The Pop Makers från
Sala. Men så har också bandet
säkra förebilder på det elför-
stärkta musikområdet som The
Shadows och The Spotnick's.

Trots att gitarrgruppen i Sa-
la inte är fullt halvårsgammal
är den ovanligt samspelt och vi-
sar upp ett showprogram med
snabbt tempo och hårdsvängan-
de tongångar.

Enligt tidens anspråk har
man lagt tonvikten på rock
och twist, men man står inte
främmande för "ren" dansmu-
sik.

Ledare för gruppen är Rolf
Paulsson. Han assisteras av gi-
tarristerna Bosse Szymaniak o.
Jan Bengtsson samt Ingemar
Zetterberg, som huserar bak-
om trummorna. För de vokali-
inslagen svarar tvillingarna
Håkan och Hasse Bengtsson.

Gruppens speciella lyckokast
i repertoaren är den egna låten
"Cigarren". En kul sak som
mött framgång.

The Pop Makers har i olika
omgångar varit engagerade till
Forum i Borlänge. När bandet
var nyorganiserat spelade man
mest på skoldanser i Sala, men
så snart framgången i Borlänge
var ett faktum började anbu-
den dugga in allt tätare. Fa-
gersta och ungdomsgårdarna i
Västerås har därefter haft be-
sök i olika omgångar.

Första officiella framträdan-
det på hemmaplan skedde i lör-
dags, då gruppen bytte av Leif
Kronlunds orkester i Sala Fol-
kets park. Rapporterna däri-
från berättar om en ung in-
strumentalgrupp med trevligt

scenuppträdande, som slår an
på den ungdomliga publiken.

För närvarande planerar
gruppen ett Bords-engage-
ment. Bandet har fått ett erbu-
dande därifrån och blir i så fall
den första Sala-orkester som
ger sig ut på en ordentlig lång-
resa.

Som sagt, kom ihåg att det
svänger i Sala, när The Pop Ma-
kers är i farten!

Ungande tvillinggrabbar ingår i rockgäng från Sala

1962-1963

Fr. v. Rolf Paulsson, Bosse Szymaniak och Jan Bengtsson.

Bandets trumslagare
Ingemar Zetterberg.

A-junior kan i dag presentera The Pop Makers en rockande sextett ynglingar hemmahörande i Sala, Fagersta och Borlänge. Kapellmästaren i gänget är 16-åriga elbasisten Rolf Paulsson, Sala. Han berättar att The Pop Makers "föddes" i slutet av september förra året.

trots att rocken och twisten skall "hålla i sig" ett bra tag, än, men när intresset avtar grabbarna inte främmande för att spela vanlig dansmusik. The Pop Makers går mest in för tv-program trots att repertoaren upptar ett 150-tal låtar.

Kapellmästare Paulsson berättar vidare att hans orkester spelat på Forum i Borlänge ungdomsgårdarna i Västerås på skoldanser i Sala samt i Örebro bygdegård. Senast "et" hade grabbarna i Parken, Fagersta på nyårsfotboll de svarade för scenredandet och No Brothers Västerås spelade till dans. Engagemangen duggar tätt, visst finns lediga kvällar för arrangörer skulle vara serade. I den stora reper-

toaren ingår också ett 20-tal låtar som de komponerat själva under repetitionskvällarna. Till och från engagemangsplatserna skjutsar tjänstvilliga kamrater grabbarna i bil. Rolf Paulsson har inte mycket över för jazzmusik men däremot tror han på dansmusik. — Jag vet ej om vår musik lämpar sig till dans därför går vi mest in för "riva" showprogram men vi skall också lära oss foxtrot, slowfox, tango, etc. för att ge danspubliken större utbyte.

Förutom Rolf Paulsson, som

f. n. är yrkesskoleelev i Kårbäck, innehåller sextetten Bosse Szymaniak, studerande 16-årig kompgitarrist från Sala sologitarristen Janne Bengtsson studerande 15-åring, från Sala, trumslagaren Ingemar Zetterberg, SJ-anställd och 17 år från Fagersta samt tvillingarna Håkan, från Borlänge och Hasse Bengtsson från Sala, Håkan arbetar vid koindustrifabrik och Hasse på cykelverkstad. Deras uppgift i bandet är att svara för de sångliga delarna.

JoS.

Club 29 för danslystna pop-vänner

På lördagskvällen hade "Club 29" premiär i Väsby Kungsgård, Sala. Ett 25-tal medlemmar skrevs in under kvällen och ända fram på småtimmarna dansade man Shake, Hully-Gully m. fl. modedanser. För pop-tongångarna svarade Freemon Tramps, ett

gäng salagrabbar som tidigare lystrade till namnet The Pretty Things.

Klubbens syfte är att bjuda stadens pop-intresserade ungdomar ett alternativ till Folkets park, och de ansvariga hoppas att intresset skall vara tillräck-

ligt stort för en regelbundet återkommande veckodans.

På bilden som de sköna gossarna i Freemon Tramps tillsammans med två kvinnliga medlemmar av klubben. Fr. v. Rolf Paulsson, Bo Szymaniak, Marianne Deger, Ove Johansson, Sylvia Ahlin och Jan Bengtsson.

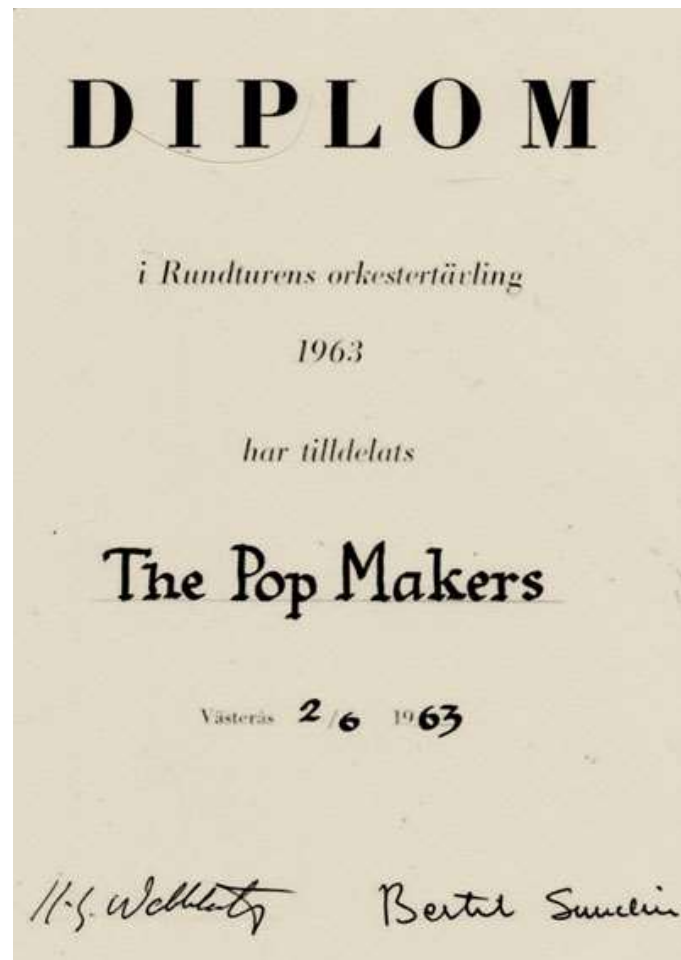

1962-1963

*En gäst från ungdomsveckan på Kyrkbacksgården. Bilden är tagen vid lördagens ungdomsträff. Stiftsadjunkt Magnus Rundblom sam-
talar med Maj-Britt Pettersson och Eva Eklund. Bakom dem ses det
merverkande Sala-bandet The Popmakers, fr.v. Jan Bengtsson, Ove
Eklund, Rolf Paulsson och Bo Szymaniat.*

**THE
POP
MAKERS**

Rundturens orkestertävling startade med twistklassen

1963

Rundturens orkestertävling startade på torsdagskvällen med den största av de anmälda klasserna: rock o. twistorkestrarna.

Ni band var från början anmälda, men sjukdomsfall gjorde att endast sju kunde ställa upp vid Folkets park i Västerås. Dessa sju — två från Fagersta, ett från Sala och resten från Västerås — gav de ca 800 twist-

frälsta västeråsungdomarna full valuta.

Kanske inte rent stilmässigt och instrumentalt, men väl när det gällde "öset".

Ungdomarnas elektroniska utrustning — som i många fall kostat ca 10.000 kr — var imponerande. Genomsnittligt hade varje band minst tre förstärkare. Synd bara att några av orkestermedlemmarna inte har upptäckt att ljudvolymen är reglerbar.

Och vilka band gick då vidare till finalen på pingstdagen?

Jo, Skuggorna, The red fires, The Minitones, samtliga Västerås, samt salagänget The pop makers.

De båda fagerstaorkestrarna, The Savages och The Hayricks, blev utslagna liksom det fjärde västeråsbandet, The Diamonds (trots att man kunde ståta med kvällens ende vocalist, Ronnie Ahlén).

Två av orkestrarna stod i en liten klass för sig. Det var Skuggorna och The red fires (de senare hade även lyckats arbeta fram något av en scenshow — man vände sig ett helt varv på scenen!!) och de fick också äran att spela upp till dans på stora dansbanan efter tävlingen.

Grupperna har spelat tillsammans endast ett halvår och den bristande rutinen kom till uttryck vid dansen. Ett mer disciplinerat uppträdande o. publiken skulle ha varit ännu mer nöjd.

De fyra orkestrarna som klarade den övre "kvalgränsen" kommer vi att återuppliva bekantskapen med på pingstdagen i Folkets park och man kan nog lugnt förutspå att det tills dess kommer att övas frenetiskt vid olika ungdomsgårdar och källarlokaler i Västerås och Sala.

R a n e.

Rundturen:

VLT den 8 maj 1963

Stor Twistgala i Parkrotundan

I morgon, torsdag, ställer nio Popmakers och Stig Rolfs kvar-twist- och rockorkestrar från tätt från Sala, Savages och The hela länet upp för utslagning i Hayricks från Fagersta och slutligen Diamonds från Hökåsen. Rundturens orkestertävling. Plats: Parkrotundan i Västerås.

Till Rundturens orkestertävling, vars final går på pingstdagen, har ett så stort antal orkestrar anmält sig i rock- och twistklassen att fyra av banden måste gallras ut.

□ Det sker alltså i morgon inför publik. Juryn består av Bengt Thalén, Bengt Öslöf, Arne Schiött, Lars Melin och Boppo Johansson.

De som ställer upp är The Red Fires, Fireflies, Skuggorna samt Minitones från Västerås. Vidare

□ Efter den här första gallringen kommer så finalen på pingstdagen. Då tävlar man i alla de fyra klasser som finns i orkestertävlingen:

- dixieland
- modern jazz
- rock och twist
- dansmusik

Det är meningen att ett par utomstående musikexperter skall utöka juryn vid finalen.

Orkestertävlingen:

VLT 10 maj 1963

TRE VÄSTERÅSBAND VIDARE TILL FINALEN

Diamonds från Västerås var enda bandet som hade en särskild vokalist. Detta hjälpte dock inte, de åkte ur tävlingen liksom Fagerstaorkestrarna Svages och The Hayricks. Diamonds består av fr.v. Ronnie Åhlén, Bernt Enbom, Svenove Andersson, Jörgen Carlsson och Gunna Kålbäck.

Västeråsorkestrarna Skuggorna, The Red Fires, Minitones plus The Popmakers från Sala gick vidare till finalen i twist- och rockklassen i Rundturen orkestertävling.

På torsdagskvällen var det semifinal i Folkets park i Västerås. Sju band ställde upp, tre måste sällas ut. Efter tävlingens slut blev det dans till Skuggorna och Red Fires. Preliminär publiksiffra: minst 600 personer.

Deltagarantalet i twist- och rockklassen i Rundturens orkestertävling är så stort att en utslagning måste ordnas innan finalen på pingstdagen avgöres.

Varje orkester fick i semifinalen tio minuter på sig på scenen och kunde under den tiden spela hur många låtar de ville. I allmänhet hann man med tre.

Sättningen var huvudsakligen densamma i alla grupperna: solo-, komp- och basgitarr plus trummor. Diamonds från Västerås hade därtill en vokalist. The Hayricks från Fagersta var det enda bandet som hade saxofon.

Repertoaren var naturligt nog likartad. Men det var bara i något enskilda fall som två orkestrar spelade samma låt. Ama Pola, Whole lot of Shakin, In the mood är några bitar ur högen.

Något direkt scenuppträdande förekom inte. De flesta orkestermedlemmarna stod rakt upp och ner och spelade mycket gravallvarligt.

Red Fires avvek genom att vid

vissa tillfällen snurra ett kvarts varv på kroppen. Man fick se orkestern först bakifrån, så i profil och slutligen framifrån.

Det som genomgående imponerade mest var den elektroniska utrustningen. Minitones toppade med fem högtalare. Orkestrarna hade instrument, förstärkare och högtalare för åtskilliga tusen kronor.

Flera av banden har säkerligen lagt ner över 5.000, kanske bortåt 10.000 på sin utrustning.

De fyra som gick vidare kommer alltså igen på pingstdagen i finalen. Då blir det även final i de tre övriga klasserna: dansmusik, modern jazz och dixieland.

I dansmusikklassen har åtta orkestrar anmält sig. Där blir det först en semifinal.

Juryn vid twist- och rocksemifinalen bestod av: Arne Schliött, Boppo Johnson, Bengt Thalén, Bengt Öslöf och Lars Melin. Över lag var deras bedömning mycket jämn sins emellan.

NALEN

$\frac{1}{2}$ 2—5
SÖNDAG
8— $\frac{1}{2}$ 1

1962-1963

MATTINÉTRAFFENS JÄTTEPOPULÄRA DÄNSORKESTRÄR

FIVE TONES ★ BURKEN och HÄKAN STERNER

Sista försöksomgången i 1 000-BAGIS TWISTBANDTÄVLINGEN

ZINGOS ★ FIREFLY MEN från Vetlanda.

THE GHOST RIDERS ★ THE POPMAKERS från Sala

SEMIFINALER 24 och 31 mars FINAL SISTA MATTINÉN 7 april.

ROLF CARVENIUS ★ CABARÉ ★ LIMBO

POPULÄRA KVÄLLSDANSEN

ARNE DOMNÉRUS
ORKESTER

CABARÉ

SANGTÄVLING OM
COCA-COLA-POKALERNA

LIMBO

Har ni läst det roliga Limboreportaget i sista numret av BILDJOURNALEN? Vi påminner om vårt SM i LIMBO lördag 27 april. Bästa dam och herre belönas med MALLORCA-RESOR med UNGDOMENS RESEBYRA. Ut-

tagningstävlingar varje tisdag. FLICKOR lägg er i hårdträning! Pojkrekordet är f. n. 18,2 cm, men damrekordet är bara 50 cm.

SANGTÄVLINGEN om COCA-COLA-POKALERNA och Nalens 1 000 BAGIS pågår varje ons- och söndag. Anmäl vid cabarérepetitionerna ons- och fredagar 17.15—19.30.

**TUSEN-
SKÖNOR**

Anmäl snarast till Stockholmsfinalerna den 3 och 4 april på Nalen. Badkläder från JERSEYMODELLER och ARSFRIKORT till Nalen till samtliga startande.

Fr.v. Johan Österberg, Thory Bernhards och Rolf Paulsson på en loge i Broddbo.

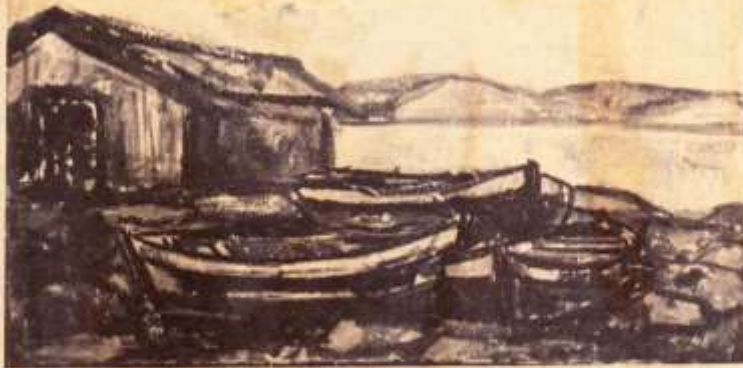
Bo Szymaniak: Fotot är från 1963 under inspelningen av låten *Farmareflickan*.

Bo Szymaniak: Palle var i Sala sista gången i augusti 2019. Vi var och besökte vår sologitarrist Lill-Janne Bengtsson på Bryggeriets boende.

ONSDAGEN DEN 9 DECEMBER 1970

Julsalong på Fortuna

Aage Lindbeck: "Sjöbod".

ETT URVAL i Sala verk-samma konstnärer har på "Galleri Fortuna" beretts tillfälle att ställa ut i en "julsalong", som kommer att pågå de närmaste veckorna. Av de sju konstärerna är alla utom en redan kända. Debutanten heter B. Kullander, som lär vara något och tjugo, och som på grund av att han valt att presentera sig i flera olika tekniker kanske gör ett något splittrat intryck. Man förstår att han befinner sig på ett experimentstadium och inte hunnit stadga sig i sin utövning ännu. Det som verkar mest lovande är hans teckningar, framför allt "Uppror".

Kanske kunde urvalet av arbeten ha gjorts litet rigorösare. Det gäller inte enbart Kullander. Sixten Engberg, skulle kanske också vunnit på att sova en smula. Här har han ställt upp med ett måleri, som vädjar till en bred smak, företrädesvis ett naturmåleri, som han producerade sig i redan för tjugo år sedan. Han kan också måla annorlunda. Det vet vi. Här har han gjort det litet väl lätt för sig.

Till nykomlingarna hör Christer Ljunggren, som deltog i Fortunas premiärexpo och som med sitt, skall man säga, visionära måleri intresserar. Hans koloristiska explosioner är delvis medvetet arrangerade, till en del har han låtit färgen själv arbeta med spontana effekter som följd.

Folke Östlund, väkänd akvarellist, har väl vid det här laget förevigat de flesta måleriska salaidyllerna. Han är här företrädd med ett sobert urval, där motivkretsen vidgats, och här visar han att han med god effekt kan arbeta med en tämligen begränsad färgskala, som skänker bilderna en skön gråton.

Gösta Södergren hör till de vitala pensionärerna i den här stan. Hans stora förtjänst är ett rent och snyggt måleri gärna applicerat i begränsade fält, vare sig det nu är husväggar, båtskrov, träd eller grönskande fält. Det är okomplicerat, men tyder på ett väl utvecklat sinne för färgernas rätta användning och deras kompletteringsförmåga.

Aage Lindbeck var det en tid sedan man såg något av i Sala. Han har utvecklats påfallande och i rätt riktning, framför allt som kolorist. Arbetar gärna i litet större format med figurativa inslag och därtill i enhetlig färgton, som dock rymmer många fina nyanser. Det är ett friskt och tilltalande måleri.

Ende skulptören i utställningen är Lennart H. Lindberg. Hans två svetsade järn-skulpturer är både fantasifulle och skönt bearbetade.

åke j

Gösta Södergren: "Fiskehamn Bornholm".

UNGA MÅLARE

från

SALA

ANNICK BARON

CHRISTER LJUNGREN

ROLF PAULSSON

GÖRAN RYDHOLM

BERTIL SÖDERBERG

Å-SALONGEN

EKSTRÖMS KONSTHANDEL
KÖPMANGATAN 5

VÄSTERÅS

ÖPPET: 7-15 SEPTEMBER 12.00-18.00

VERNISSAGE: LÖRDAG 7 SEPTEMBER KL. 11.00

Agren & Hultén'ska Boktr. SALA 1974

September 1974

Unga målare från Sala ställer ut i Västerås

14/9 74

Sökaren har Göran Rydholm från Sala kallat en oljemålning som för närvarande finns med på en samlingsutställning i Västerås. Namnet på målningen är också ganska betecknande för såväl upphovsmannen som för övriga utställare, som samtliga är unga salakonstnärer. Ingen av de fem

har ännu fastnat i någon genre, utan de är fortfarande öppna och söker sig fram.

Förutom 19-årige Göran Rydholm deltar i utställningen 25-årige Bertil Söderberg, 26-årige Christer Ljunggren, 28-åriga Annick Baron och 28-årige Rolf Paulsson.

Samtliga har målat i cirka fem år. Göran Rydholm är debutant på utställningen. Han arbetar som bagarlärling i Sala och det är på fritiden som han ägnar sig åt måleriet.

Det är endast Rolf Paulsson och Annick Baron som kan sägas vara konstnärer på heltid. Rolf arbetar också med silversmide litet vid sidan om. Paret brukar ofta vistas i Paris och får där rika inspirationskällor.

Under utställningsveckan befinner sig för övrigt Annick i sitt hemland, Frankrike.

Christer Ljunggren arbetar som postiljon och Bertil Söderberg brukar anlitas av posten som extra arbetskraft.

Autodidakter

Man kan mer eller mindre kalla samtliga autodidakter. Bertil och Göran har dock genomgått Västerås konsthögskola och Annick fått en liknande utbildning i Cannes. Att de nu valt att gå samman om en utställning förklarar Rolf med att man tyckte det fanns mycket gemensamt.

Med det menar han då inte bara det gemensamma intresset utan i viss mån att sätten att uttrycka sig ligger i närheten av varandra.

Men var och en är individualist och mest avvikande från de övriga får Christer målningar betecknas. De är litet diffusare och mer oskarpa i figurerna, i vart fall de av målningarna som härrör från hans tidigare period – som mar, nästan är benägen att kalla den blå perioden.

Öppen för intryck

Hans två senaste målningar lutar åt impressionismen, men man skall kanske akta sig för att tala om några-ismen när det gäller dessa unga utställare.

Ingen har ännu hamnat i någon fast form och som Rolf Paulsson säger: "Intryck får man alltid och det är alltid öppet för olika tekniker".

Koloristiskt raffinerade målningar och även om man skall undvika -ismer, så är det nära till hands att tala om surrealistiska drag över Bertil Söderbergs målningar. Det har han för övrigt gemensamt med Rolf Paulsson, men bland

allt detta finns hos båda avvikelser åt målningar av nästan renässansstil och med religiösa motiv.

Självporträtt

Annick Baron finns representerad med tre målningar, där en av dem är en form av självporträtt. Hon tycks ha förkärlek för så kallade kalla färger och det skapar nästan en kuslig stämning hos betraktaren av hennes tavlor – dock en rysning med välbehag.

Görans namn nämndes i början och fränsett att han är debutant är han kanske den som fångar intresset mest. Både hans "Gumma" och "Sökaren" är skickligt fångade med penseln och känns verklighetsnära.

Salakonstnärerna menar att de har ett bra utgångsläge genom att få bo och arbeta i Sala. Det rofulla lockar dem och ingen har någon tanke på att lämna hemstaden, annat än för eventuella studier.

Å-salongen

Deras utställning i Västerås finns på Å-salongen, vid Köpmangatan.

Många har hittat dit och det har resulterat i ett par sålda tavlor. Utställningen pågår till och med söndag.

neta.

Unga salamålare på Esplanad

För sju månader sedan ställde fem unga salamålare ut på en konstsalong i Västerås. Det var första gången de hade en samlingsutställning och för en av målarna var det den första utställningen överhuvudtaget. Den här veckan har de fem träffats på nytt för en gemensam utställning och det på hemmaplan, närmare bestämt på Galleri Esplanad, mitt emot posten i Sala.

Konst

De fem unga målarna är Annick Baron, Rolf Paulsson — de ägnar sig mer eller mindre åt konsten på heltid — Christer Ljunggren, Göran Rydholm och Bertil Söderberg.

Det var Göran som var debutant för sju månader sedan och som den gången tilldrog sig största intresset. Det är inte utan att man känner likadant nu. Då konstaterade vi att det märktes att han fortfa-

rande sökte sig fram. Nu är man, om inte beredd att tala om ett uppnått mål, så i vart fall en mycket lovande utveckling. Frågan är hur länge Göran tänker fortsätta att kombinera arbete och måleri innan han helt ger sig åt konsten. Det är naturligtvis svårt om ens möjligt idag att vara 20 år och satsa helt på måleri, och för övrigt tycks ju Göran klara av kombinationen.

Av detta kanske man kan förledas att tro att övriga utställare är så pass rutinerade att de stelnat i en form och inte utvecklas vidare. Men några gjutna former där man kan stoppa in de övriga finns inte — tack för det — men de har onekligen mera gemensamt med sig själva jämfört med den tidigare utställningen.

Kanske mest av allt Annick Baron som gärna uppehåller sig vid porträtt, där man ofta vill känna igen henne själv. Den litet kyligt valda färgskalan passar hennes motiv, men det kanske blir i känslokallaste laget.

Christer Ljunggren tycks genomgå olika färgperioder.

Förr var det blått och sedan blev det grönt, nu ligger det mer åt violett. Men gemensamt för alla perioder — om man nu skall tala om det — är stämningen, det romantiska.

Rolf Paulsson svarar för den målning som tilldrar sig ens intresse var man än befinner sig på galleriet. Det är ett porträtt han kallat Leonardo och den är mycket skickligt målad. Han är också duktig när det gäller att fänga människor, sämre är det däremot med landskapsmotiven, som nästan blivit lite banala med hans pensel.

Bertil Söderbergs frimärksmå konstverk är precis lika sköna som man minns dem från Å-salongen i Västerås och det är i det lilla renässansbetonade måleriet han gör sig bäst.

Men det är bara en synpunkt, det finns säkert flera och möjlighet att skaffa sig en egen åsikt om de utställda tavlorna har man veckan ut, d.v.s. så länge utställningen pågår.

neta.

SA 23 april
1975

Unga salamålare på Esplanad

För sju månader sedan ställde fem unga salamålare ut på en konstsalong i Västerås. Det var första gången de hade en samlingsutställning och för en av målarna var det den första utställningen överhuvudtaget. Den här veckan har de fem träffats på nytt för en gemensam utställning och det på hemmaplan, närmare bestämt på Galleri Esplanad, mitt emot posten i Sala.

Konst

De fem unga målarna är Annick Baron, Rolf Paulsson — de ägnar sig mer eller mindre åt konsten på heltid — Christer Ljunggren, Göran Rydholm och Bertil Söderberg.

Det var Göran som var debutant för sju månader sedan och som den gången tilldrog sig största intresset. Det är inte utan att man känner likadant nu. Då konstaterade vi att det märktes att han fortfa-

rande sökte sig fram. Nu är man, om inte beredd att tala om ett uppnått mål, så i vart fall en mycket lovande utveckling. Frågan är hur länge Göran tänker fortsätta att kombinera arbete och måleri innan han helt ger sig åt konsten. Det är naturligtvis vanskligt om ens möjligt idag att vara 20 år och satsa helt på måleri, och för övrigt tycks ju Göran klara av kombinationen.

Av detta kanske man kan förledas att tro att övriga utställare är så pass rutinerade att de stelnat i en form och inte utvecklas vidare. Men några gjutna former där man kan stoppa in de övriga finns inte — tack för det — men de har onekligen mera gemensamt med sig själva jämfört med den tidigare utställningen.

Kanske mest av allt Annick Baron som gärna uppehåller sig vid porträtt, där man ofta vill känna igen henne själv. Den litet kyligt valda färgskalan passar hennes motiv, men det kanske blir i känslökallaste laget.

Christer Ljunggren tycks genomgå olika färgperioder.

Förr var det blått och sedan blev det grönt, nu ligger det mer åt violett. Men gemensamt för alla perioder — om man nu skall tala om det — är stämningen, det romantiska.

Rolf Paulsson svarar för den målning som tilldrar sig ens intresse var man än befinner sig på galleriet. Det är ett porträtt han kallat Leonardo och den är mycket skickligt målad. Han är också duktig när det gäller att fånga människor, sämre är det däremot med landskapsmotiven, som nästan blivit lite banala med hans pensel.

Bertil Söderbergs frimärks- små konstverk är precis lika sköna som man minns dem från Å-salongen i Västerås och det är i det lilla renässansbetonade måleriet han gör sig bäst.

Men det är bara en synpunkt, det finns säkert flera och möjlighet att skaffa sig en egen åsikt om de utställda tavlorna har man veckan ut, d.v.s. så länge utställningen pågår.

neta.

VLT - 18-4-76

— Fem konstnärer från Sala kallar sig en grupp konstnärer som på lördag har vernissage på Galleri Esplanad i Sala. Det är en uppföljning av den framgångsrika utställning som gruppen hade i Västerås i slutet av förra året. Gruppens enda

kvinnliga inslag står Annick Baron från Frankrike för. Under halvåret bor hon i sitt hemland. Resten av året är hon bosatt i Sala. För övrigt består gruppen av fyra lokala konstnärer som valt att samarbeta.

I slutet av förra året fick de inhemska konstnärerna i Sala tillgång till en utställningslokal. Då invigdes Galleri Esplanad för att ge de lokala konstnärerna en chans att presentera sig.

Initiativtagare är konstnären Bertil Söderberg, 25 år. Han deltog själv vid galleriets första utställning, där även konstnärerna Sixten Engberg och Lennart H. Lindberg från Sala ställde ut sina alster. Galleriet rönt stor uppskattning redan från starten och hälsades välkommet som ett alternativ till Aguelimuseet. Sedan dess har bl.a. salakonstnären Carl-Otto Modin presenterats i Galleri Esplanad.

På lördag öppnar galleriet för fem unga konstnärer från Sala och därmed kan man konstatera att upphovsmannens idé att låta salakonstnärerna visa sina alster fungerar bra.

GOTT OM BESÖK

— Vi har haft gott om besök hittills och jag tror att salaborna är konstintresserade. Annars skulle de inte komma, säger Bertil Söderberg, som också ingår i den grupp som nu står redo att ta galleriet i anspråk.

— Vi satsar på att fungera som en grupp och siktar på två utställningar per år. Som konstnärer når vi som grupp en större och bredare publik.

Bertil Söderberg deltidsskriver vid posten. Han började måla 1970 och har sedan dess målat ett 30-tal tavlor och avvecklat sex utställningar.

— För mig har måleri blivit ett sätt att visa upp mina tankar och dela med mig av mina upplevelser, berättar han.

BAGARLÄRLING

Göran Rydholm, 19 år, är en annan av de ungdomar som ingår i gruppen. Han arbetar som bagarlärling, men satsar mycket på konsten och siktar på en konstutbildning.

— Jag har målat i drygt två år men jag söker fortfarande efter ett mönster att arbeta efter men samtidigt är jag öppen för det mesta. Att ställa ut i grupp upplever jag som ett bra

Fem unga konstnärer från Sala kallar sig en grupp salakonstnärer som på lördag har vernissage i gamla mejeriet som gjorts om till galleri. Övre raden fr.v. Göran Rydholm, Annick Baron, Rolf Paulson, främre raden fr.v. Christer Ljunggren och Bertil Söderberg. I bakgrunden ses det gamla mejeriet som konstvännerna i Sala ogärna släpper sitt grepp om.

alternativ, och jag tror på en intensivare stämning.

Fem av de 20 tavlor som han målat finns med på utställningen som är hans första.

"ROMANTISK"

Christer Ljunggren, 26 år, tjänstgör vid posten och har målat i sju år. Det här är hans femte utställning sedan starten. För en tid sedan hängde hans konstverk i Uplandsbankens lokaler.

— För mig fungerar målandet som en säkerhetsventil för att kunna överleva. Jag målar med förkärlek romantiska motiv. Att vi nu fått tillgång till en lokal måste man hälsa med tillfredsställelse. Det är enda möjligheten för ortens konstnärer att få visa sina verk. Aguelimuseet har alltid varit reserverat för redan etablerade konstnärer och därmed har vi blivit hindrade. För en enskild konst-

när är det ofta dyrt att hyra lokaler annars.

Rolf Paulson, 28 år, är gruppens fjärde konstnär. Han räknar sig som salabo, men bor halva året i Paris, där han har en ateljé. Sju utställningar har han haft hittills, varav två i Paris. Det är framför allt vintrarna som han tillbringar i Sala.

— Jag samlar intryck från Paris och Frankrike och arbetar med dem i Sala under vinterhalvåret. Det är i Sala som jag har chansen att förnya mig. För Salas del tror jag att det finns ett dolt konstintresse och det kommer säkert att blomma upp nu när de lokala konstnärerna får en chans att framträda, säger han.

EN KVINNA

Från Paris har han tagit med sig sin kollega Annick Baron, 28 år, som är gruppens enda kvinnliga konstnär. Paret träffades 1965 i Paris och sedan

dess arbetar de tillsammans både i Sala och Paris.

— Under sex månader om året känner jag mig som salabo. Det är när jag bor och arbetar i Sala. Det var Rolf som fick mig att följa till Sverige första gången. När han berättade om sitt hemland lät det som en grov överdrift.

— Nu kan jag bara komplettera hans berättelser och nu förstår jag också varför så många franska konstnärer ofta reser till Sverige. De svenska ljusa nätterna och naturens färger har gjort ett stort intryck på mig som konstnär. Den vackra miljön i Sverige har många gånger mer att bjuda på än vad många andra länder har, berättar hon.

— Det känns skönt att få arbeta tillsammans med en svensk grupp. Den svenska konstpubliken visar också ett varmare intresse, säger Annick.

Fem unga VLT i Sala

□ De fem unga salamålare som nu ställer ut på TBV-lokalen i Sala förenas av sin dragning till symbolism och surrealism. Tydligt också i ett avståndstagande till vår egen tid och ett nostalgiskt tillbakablickande på äldre konst. Gemensamt för dem är även att de noga arbetar igenom sina bilder, att det spontana och skissartat antydande är dem främmande.

Annik Baron tecknar vackra flickor med elegant böljande linjer, målar den gamla symbolen för renhet i form av en vit enhörning och ger "Natten" en surrealistisk dubbeltydning. I sina bilder av kvinnor anknyter hon till ett konventionellt skönhetsideal som ger bilderna ett drag av yttlig veckotidningsillustration. Ett par akvareller av katter är naturalistiskt men friskt gjorda.

Christer Ljunggren går tillbaka till det tidiga 1800-talets naturromantik i bilder av små människofigurer mot oändliga himmelsrymder. Han målar också mörktonade landskap med veka och smala människor som blomstänglar.

Rolf Paulsson kan göra ett självporträtt i ungrenässansens stil med målar också äldre salagårdar eller strukturer i gamla korsvirkeshus med närmast fotografisk realism. Bland de fem utställarna är han den som gör det mest övertygande intrycket.

Göran Rydholm visar ett naturmåleri, där slingrande grenar, upplösta och rörliga lövmassor och ett skimrande ljusflöde för 1700-talet i tankarna. Han har också med några surrealistiska bilder i varma färger, där han exempelvis kan spela ut det jungfruliga landskapet mot industrins miljöförstörelse och där den fjärtl som väl skall symbolisera den orörda naturen satts i glasbur.

Bertil Söderberg ställer ut en del surrealistiska målningar i mörka färger men anknyter också till sekelskiftets jugendstil i mer allmänt symboliska bilder. Han har också gjort några små,

summeriskt framställda landskap som är stämningsfulla.

SSedan jag såg dem för tre år sedan, har de fem utställarna utvecklats. De formala svårigheterna har de till stor del övervunnit men jag har avårt att förstå deras val att återgå till konsthistoriskt redan passerade uttryckesätt.

LASS LASSEN

Annick Baron målar människor och landskap. Här med ett självporträtt.

PRISLISTA

GÖRAN RYDHOLM

Nr 1.	Dreamer	1 600:-
2.	Sökaren	1 800:-
3.	"Vadan detta?"	1 900:-
4.	"Porträtt"	Privat
5.	"Porträtt"	Privat
6.	"Den brustna illusionen"	950:-
7.	"Gumma"	700:-

ANNICK BARON

Nr 8.	Natten	2 000:-
9.	Rhada och Krishna	1 000:-

ROLF PAULSSON

Nr 10.	Kvarnen	Privat
11.	Motiv från Sala	1 200:-
12.	Motiv från Sala	600:-
13.	Motiv från Sala	700:-
14.	Motiv från Orbec	1 800:-
15.	Motiv från Orbec	1 500:-

BERTIL SÖDERBERG

Nr 16.	Bortom skönheten finns ännu ett land	Privat
17.	Det sista lövet	4 400:-
18.	Hon som gav sitt sommarregn	1 800:-

CHRISTER LJUNGGREN

Nr 19.	Vägens slut	575:-
20.	Och snön bara föll ..	550:-
21.	Ären går	450:-
22.	1969	450:-

ROLF PAULSSON

Nr 23.	Bou-Bou	Privat
24.	Lutmakaren	1 800:-

ANNICK BARON

Nr 25.	Dansös	400:-
26.	La Force	600:-
27.	Självporträtt	750:-
28.	Resan	750:-
29.	"Snö"	300:-
30.	I väntan på gryningen	300:-
31.	På barrikaden	350:-

ROLF PAULSSON

Nr 32.	Motiv från Broglie	400:-
33.	Motiv från Orbec	750:-
34.	Motiv från Orbec	750:-
35.	Motiv från Orbec	600:-
36.	Regnbågen	1 000:-
37.	Trappuppgång i Paris, 10/25 ex (frågavy)	250:-

CHRISTER LJUNGGREN

Nr 38.	Han som gav sitt hjärta	700:-
39.	Landskap	800:-
40.	Höst	500:-
41.	Dagen då fåglarna kom	600:-
42.	Instängd	500:-
43.	Ödesgudinnan	1 000:-
44.	Soluppgång-allt lever	600:-

BERTIL SÖDERBERG	
Nr 45. Landskap	450:-
46. Lörrhandtaget	800:-
47. Tårar	4 000:-
48. Mitt blomster	450:-
49. Landskap	400:-
50. Törnet	400:-
 ROLF PAULSSON	
Nr 51. Fasadbild	2 500:-
52. Grinden	4 000:-
53. Tillflyktsort	2 500:-
 GÖRAN RYDHOLM	
Nr 54. Trollskog	Privat
55. Böst	1 000:-
56. Vår	3 000:-
 ANNICK EARON	
Nr 57. Närvaron	1 200:-
58. Damen och enhörningen	1 500:-
59. Somnardröm	1 200:-

Salakonstnärer nekas ställa ut tillsammans på Aguélímuseet

Här får gruppen unga salakonstnärer inte visa sina tavlor. Gruppen består av Christer Ljunggren, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron och Göran Rydholm. Göran saknas på bilden.

Hur vårdar sig Konstföreningen om Sala-konstnärerna? För några dagar sedan skrev vi om att Bo Adamsson hade svårigheter med att få ställa ut på Aguélímuseet. I går träffade vi en grupp unga Sala-konstnärer som vill ställa ut där tillsammans men har blivit nekade.

— Det är vi som bestämmer kommenterar Kåge Bergman i konstföreningen.

Gruppen består av Christer Ljunggren, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron och Göran Rydholm. Dom har inte ställt ut i Sala sedan 1974 i samband med jubileet.

— Då sades det att det skulle vara bra med återkommande samlingsutställningar för Sala-konstnärer, säger Rolf. Den andan försöker vi hålla fast vid. Vi vet också att det finns ett intresse hos allmänheten.

För ungefär en månad sedan tog gruppen kontakt med konstföreningen och fick ett positivt förhandsbesked. Men sedan fick de besked om att

Forts. sista sid. **2**

17 MAJ 1977

ORDET fritt

Replik från "Unga målare"

Angående SA:s artikel om gruppen Unga Sala-konstnärers refuserade önskan att få ställa ut på Aguëlimuseet, vill vi i gruppen ytterligare nämna några saker som kan vara av intresse för våra relationer till konstföreningen och även allmänheten.

För det första, var vår avsikt inte så provokativ, som den kanske uppfattades. Men vi vill opponera oss mot vissa uttalanden i kommentaren och som representanten för konstföreningen gjorde.

Vi anser oss inte vara kvalitativt "omogna" för en utställning i Sala. Vi har arbetat med måleri i 5-10 år (vår sammanlagda tid blir 40 år) och har tämligen ofta figurerat i olika utställningar, med eller utan jurybedömning.

En av de icke önskvärda hade sin första separatutställning i Sala 1971, då verk köptes av konstföreningen. Dennes utveckling kan knappast ha försämrats på 6 år.

En annan är anställd av Operan i Stockholm som dekorationsmålare. Av 300 sökande antogs 2 av en jury bestående av ateljéchefer och lärare vid konstfack. Kvaliteten på arbetsproverna som begärdes kan ingalunda betvivlas.

En tredje har flera gånger deltagit i jurybedömda utställningar i Paris: Meriter som inte bör ifrågasättas.

Vid förhandsvisningen för representanter i konstföreningen och kulturnämnden, kunde representativa alster av samtliga visas. När sedan styrelsen skulle besluta, kunde vi inte spontant samla ihop alster i samma utsträckning som tidigare. I kommentaren i artikeln framställdes det som tvärtom.

Vår gemensamma linje är ett seriöst intresse för arbetet och vår starka ambition att uttrycka oss i bilder. Vi är av ung, samma generation med-dess sätt att tycka, tänka och se. Med olika tekniker är det vårt gemensamma bildspråk. Och vi vill erbjuda publiken det selektivt bästa vi har, var och en, och därav arrangera en generös och varierande utställning, oberoende

av kvalitativa och ekonomiska värderingar.

Vår målsättning är inte att konkurrera om vilka som ev. blir inköpta av konstföreningen. Det primära för oss är att få visa våra bilder offentligt. Vi ansåg Aguëlimuseet vara det bästa alternativet i egenskap av Salas enda konstutställningslokal.

Vi beklagar att vi inte kände till konstföreningens restriktiva inställning till tillfälliga utställningar. Men av 4-5 per år kunde åtminstone en prioriteras - för lokala konstnärer. Det finns ett stort antal i Sala-orten med omnejd, varav många önskar få ställa ut i Sala. Men vi i gruppen vill naturligtvis inte att den fina permanenta samlingen skall komma till skada för vår skull.

Vi begär inte att konstföreningen skall ändra sitt beslut. I stället kommer vi att söka andra alternativ att få arrangera en gemensam utställning i Sala. Och därigenom få förmedla något till våra medmänniskor, vilket vi anser vara en av konstens viktigaste uppgifter.

Unga målare från Sala

Konstnärer ställer ut i skolan

Nytt grepp i undervisningen

På Kungsängsskolan i Sala prövar man ett nytt pedagogiskt grepp i ämnet konst- och musikhistoria. Fem salakonstnärer — Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron, Göran Rydholm och Christer Ljunggren har inbjudits att ordna en utställning på skolan. Konstnärerna kom-

mer att göra ett besök på Kungsängsskolan och berätta om tavlorna, om deras form och innehåll. De kommer också att ta upp hur det är att arbeta som konstnär, de ekonomiska villkoren etc. Förhoppningen är att besöket ska leda till en diskussion mellan elever och utställare.

Även lärare inom andra ämnen på Kungsängsskolan, t.ex. svensklärare, har blivit intresserade av den här pedagogiska idén och tänker använda utställningen i sin undervisning.

— Idén att ordna en utställning på skolan föddes för något år sedan, säger Kristina Eriksson, som är teckningslärare på Kungsängsskolan. Vi tyckte bl.a. att det tar så lång tid om eleverna själva ska ta sig ner på stan och titta på de utställningar som visas där.

Vad säger då de inbjudna konstnärerna om experimentet?

— Vi nappade direkt! Det är ett sätt för oss att nå en annan publik än den som i regel kommer till de traditionella utställningarna.

Konstnärerna tror också att detta kan vara ett sätt att göra konsten mänskligare och få den att fungera på ett annat plan — inte bara som utställningsföremål.

— På museerna blir konsten så högrtravande, menar de.

Konstnärerna hoppas att dialogen med eleverna, ska få en annorlunda utformning än med publiken i de vanliga utställningslokalerna.

— De frågor konstnärerna får där gäller oftast försäljningen eller utställaren som person. Vi tror också att vi i vår konst, använder samma språk som den generation eleverna tillhör.

Utställningen på Kungsängsskolan är dessutom ett tillfälle för de fem konstnärerna, som gärna vill ställa ut som grupp, att visa sin konst i Sala. Antalet utställningslokaler i staden är som bekant ytterligt begränsat. Det finns i stort endast Aguelimuséet, men där får gruppen som framgått av tidigare artiklar i SA inte ställa ut.

— Det finns inga andra alternativ, fastslår de fem konstnärerna, som inte har något emot att — om experimentet på Kungsängsskolan slår väl ut — visa sina tavlor på andra skolor i Sala.

Onsdagen den 26 oktober 1977

98:e årg.

Lösningspris
1:50

SALA OCH SALABYGDEN - LEDANDE TIDNING I LEVAND E BYGD

Konst- närer ställer ut i skolan

Inom ramen för konst- och musikhistoria provar man just nu ett nytt pedagogiskt grepp på Kungälvsskolan. Fem salakonstnärer har inbjudits att ordna en utställning på skolan.

De kommer också att berätta om hur det är att jobba som konstnärer.

De aktuella konstnärerna är mycket positiva till arrangemanget och menar att man på det här sättet når en annan publik än den som i regel kommer till de traditionella utställningarna.

● Se sid. 4.

Några av eleverna på Kungälvsskolan framför en av de tavlor som ingår i utställningen. Fr. v. Kristina Eriksson, som är teckningslärare, Lars-Erik Westlin, Gert Lindholm, Torbjörn Svärd, Karl-Göran Karlsson, Anita Eriksson och Lars-Olov Westlund.

ANNICK
BARON

VÄLKOMMEN TILL

UNGA MÅLARE:s JULUTSTÄLLNING

TBV-lokalen Lillåstrand

(f.d. Arvidssons bilskola o. Länk-lokalen)

VERNISSAGE:

SÖNDAG 4 DEC. KL. 13.

4 - 18 DECEMBER

fred., sönd. kl. 13 - 19

lörd. kl. 13 - 16

JONNY LARSSON

spelar gitarr på vernissagen

CHRISTER
LJUNGREN

ROLF
PAULSSON

BERTIL
SÖDERBERG

GÖRAN
RYDHOLM

fredagen den 2 december 1977

Utställning med Unga målare Men inte på Aguélimuseet...

"Unga målare" är titeln på den utställning på TBV i Sala, som öppnas nu på söndag. De fem målare som ingår i gruppen är fr.v. Rolf Paulsson, Annick Baron, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

Gruppen har tidigare försökt få ställa ut tillsammans på Aguélimuseet, men fått nobben. Endast två av dem fann nåd inför Sala konstförenings ögon.

Se sid. 6

Unga målare

2 sista dagarna!!
UTSTÄLLNING
(X utställningslokal)
Lörd. 13 - 17, sönd. 13 - 19

S.A 2-12-1977

Människor, landskap och porträtt ställs ut av fem "Unga målare"

Någon utställning på Aguélumuseet för Salamålarna Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Annick Baron, Christer Ljunggren och Göran Rydholm blev det som bekant inte. När gruppen i våras hörde sig för om att få visa sin konst på museet fann endast två av de fem nåd inför Sala Konstförenings ögon.

Men en utställning blir det trots allt, i TBV:s lokaler. Den öppnas nu på söndag och pågår till den 18 december. Sammanlagt ett 60-tal alster visas, målningar, grafik och teckningar. Tre rum tas i anspråk för utställningen.

Människor, landskap och porträtt är några av de ämnen konstnärerna fastnat för i de bilder som ingår i utställningen. De fem i gruppen har mycket gemensamt vad beträffar formspråk och bildinnehåll. Där finns t.ex. ett visionärt drag i många av bilderna. Symbolism, surrealism, realism med inslag av samhällskritik är ytterligare några av ingredienserna i de utställda verken.

Porträtt på hus

Rolf Paulsson visar en serie porträtt på hus, sedda från utsidan.

— Jag avbildar hus som ansikten på människor, försöker fånga deras inre liv, säger Rolf.

Annick Baron målar människor och landskap. "Alkemi", alltså konsten att göra guld, är temat i bilderna, enligt Annick. Den åsyftade "guldframställningen" sker på ett symboliskt plan, ska kanske tilläggas.

Bertil Söderbergs målningar har ofta starkt surrealistiska inslag.

— De är rent symboliska, säger han om bilderna.

Landskap i moll

Christer Ljunggrens landskap är ofta kala och ödsliga, återger känslor och stämningar i moll.

— Bilderna skildrar hur jag upplever dagarna ibland, säger Christer.

Göran Rydholm målar upp storslagna vildvuxna, naturscenerier i flammande färger.

— Visionära landskap, karaktäriserar han bilderna som.

Varför är då de fem konstnärerna så angelägna om att ställa ut tillsammans?

— Vi har nära kontakt med varandra även när vi arbetar. Den kontakten känns inspirerande, säger de. Samarbetet innebär också ett värdefullt utbyte av idéer.

— Dessutom tillhör vi samma generation och har ungefär samma livsåskådning.

Det här är gruppens tredje utställning. Tidigare har de ställt ut tillsammans på Åsalongen i Västerås 1974 och på Galleri Esplanad i Sala.

De fem Sala-målarn tänker även i fortsättningen satsa på gemensamma utställningar.

Vill nå en ny publik

Men de hoppas också få möjligheter att nå andra grupper i samhället, än den traditionella utställningspubliken. De vill gärna arrangera utställningar som inte är kommersiella, t.ex. på sjukhus, skolor och arbetsplatser. Ett sådant experiment genomförde de för en tid sedan på Kungängsskolan, där de visade sina tavlor och berättade för eleverna om sin konst och om konstnärernas sociala situation.

Ingen av de fem konstnärerna kan leva enbart på sitt måleri utan måste ha ett jobb vid sidan om. Det systemet har både för- och nackdelar, menar de.

— Har man ett jobb behöver man inte göra så mycket kommersiell konst, tavlor som ska sälja bra, säger en av konstnärerna.

Förankring i samhället

— Det är bra med den förankring i samhället, som det innebär att ha ett arbete och att delta i arbetslivets

Text: Frans
Foto: Lasse Norling

KONSTUTSTÄLLNING
UNGA MÅLARE
TBV-lokalen Lillåstrand
(f.d. Arvidssons bilskola o. Länk-lokalen)

VERNISSAGE:
SÖNDAG 4 DEC. KL. 13.
4-18 DECEMBER
fred.sönd. kl. 13-19
lörd. kl. 13-16

JONNY LARSSON spelar gitarr på vernissagen

29.11.77

VLT 2 dec 1977

"Unga målare" — fem konstnärer i Sala — öppnar en samlingsutställning i Sala på söndag. Fr.v. Rolf Paulsson, Annick Baron, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

"Mot etablerad kulturelit" Fem unga salamålare gör egen utställning

Fem unga målare i Sala för en kamp mot silverstadens etablerade kulturelit. I våras refuserades de fem inför en gemensam utställning på Aguelimuseet. På söndag öppnar de i stället en utställning i egen regi i TBV-lokalen.

Utställningen heter kort och gott "Unga målare".

De fem konstnärerna är Annick Baron, Rolf Paulsson, Göran Rydholm, Bertil Söderberg och Christer Ljunggren.

Alla fem bor i Sala och de flesta är uppvuxna i staden. Gruppen har haft två samlingsutställningar tidigare. Den första var på Åsalongen i Västerås 1974.

Den andra kom året efter på Galleri Esplanad i Sala. Det galleriet är egentligen Bertil Söderbergs privata ateljé.

NEJ I VÅRAS

I våras var det nästan klart för en tredje utställning — måleriets högborg i Sala, Aguelimuseet. Det definitiva beslutet skulle fattas vid konstföreningens årsmöte. Styrelsen begärde en förhandavianing.

— Vi kunde inte samla ihop

tillräckligt material, eftersom flera i gruppen inte var i Sala just då, säger Rolf Paulsson.

Konstföreningen inbjöd endast två av de fem att ordna utställningen. Men gruppen sade nej. Antingen alla, eller ingen.

60-TAL VERK

Nu har "Unga målare" tagit saken i egna händer. Ett 60-tal verk ställs ut fr.o.m. söndag i TBV-lokalen i hörnet Brunnsgatan — Lillåstrand i Sala.

Utställningen hålls öppen varje fredag, lördag och söndag fram till den 18 december.

Var och en av de fem målarna ställer ut tio-tolv verk.

Det mesta är oljemålningar, men där finns också teckningar, akvareller och grafik. Grafiken gör gruppen i kollektiv-verkstan på Rosenlundsgatan i Stockholm.

— Vi önskar att vi hade möjlighet att jobba med grafik i Sala, säger Rolf Paulsson. Ett sätt är kanske att bilda någon form av konstnärsförening med ortens övriga konstnärer.

"VISIONÄRT"

De fem målarna har inte haft något särskilt tema inför den gemensamma utställningen i

Sala. Möjligen skulle man kunna säga att alla arbetar med "visionärt måleri".

Annick Baron arbetar med mytologiska motiv. Hon talar själv om "alkemiskt måleri". Göran Rydholm målar gärna visionära landskap och Rolf Paulsson har flera realistiska bilder på hus och gatumiljöer.

Både Bertil Söderberg och Christer Ljunggren ställer ut starkt symboliska verk.

Ingen av de fem målarna lever enbart på sitt konstnärliga arbete.

— Vi är seriöst syftande konstnärer men vi tvingas till dubbelarbete, säger Rolf Paulsson.

14-5-79 **Sala-konstnärer bildar förening**

— Äntligen har vi tagit första steget till att organisera oss, utbrast en grupp konstnärer från Sala-trakten, på fredagskvällen efter sin första gemensamma träff.

De har hittills arbetat individuellt, var och en på sitt håll, och inte haft någon kontakt med varandra. Behovet att umgås har funnits länge.

Med en organisation vill de arbeta för att skaffa en lokal som ska användas både som samlingsplats och som utställningslokal.

— Korvfabriken är jättebra, säger Rolf Paulsson, gruppens kontaktman. Den är liten men naggande god. Men tyvärr räcker den inte till för större utställningar.

På fredagskvällen diskuterades olika alternativ, bland annat funderade man på Collianderska gården.

Gruppen vill också samarbeta med konstföreningen i Sala, vilket man nu gör var och en på egen hand.

Närvarande den första träffen var Bo Adamsson, Annick Baron, Ove Gidlöw, Bengt Kullandér, Rikard Langhammar, Christer Ljunggren, Lucie Muller, Olle Nessel, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg, Antonio Verbeek, och George de Wilde.

Nästa träff blir i juni, då tänker man anordna en fri-luftsutställning. Till dess hoppas de på fler medlemmar.

Aktiv helg för konstens vänner

En helg fylld av aktiviteter väntar vänner av konst i salaorten.

Aktiva Konstnärer, salaföreningen som bildades i höstas ställer ut för första gången. Det är inte lätt att hitta lämpliga lokaler som har plats för de elva medlemmarnas många bilder. Den här gången ställer dock Aguélimuseet upp med sina utrymmen.

Utställningen ger prov på många olika konstformer med verk av bl.a. Annick Baron, Rolf Paulsson, Bertil Söderberg och Martin Hedén.

Samtidigt visar salakonstnären Bo Svärd sitt kunnande på galleri Nykvarn. Bo är mest känd för sina teckningar. Nu bevisar han att han också behärskar akvarelltekniken.

Motiven på Nykvarn är framför allt landskap i skiftande färger.

Se sidan 4

Några av de elva utställarna församlade i Aguélimuseet. Från vänster Rickard Langhammer, Bertil Söderberg, Rolf Paulsson, Martin Hedén, Annick Baron, Sonja Pettersson och AC Danell.

Aktiva konstnärers **första utställning:**

5/3 83

En salong för kräsna

En salong för vetgiri-
riga och kräsna. Så
skulle man vilja beteck-
na Aktiva Konstnärers
i Sala och Heby första
gemensamma utställ-
ning på Aguélimuseet.

Här kan alla som vill
bekanta sig med det Sa-
la har att erbjuda i
konstväg få en riktig
högtidsstund. Ta god
tid på er, vandra lång-
samt genom detta form-
rike av variationer, av
fantasier, sinnesförnim-
melser och känslor. . .

Föreningen aktiva konst-
närer bildades som bekant
i höstas. Föreningens syfte
är att ge konstnärer i Sala
och Heby möjlighet att träf-
fas, odla sin konst, stimule-
ra varandra och lära av var-
andra.

En viktig del i verksam-
heten är utställningarna —
de gemensamma exposéerna.
Någon lämplig lokal som
rymmer dussintalet utställ-
are åt gången finns emeller-
tid inte alltid tillgänglig i Sa-
la. När därför Aguélimuseet
upplåter sina ytor åt för-
eningen tackar man förstas
med att visa bildkonst av
endast ypperlig kvalitet,
konst av vitt skilda skolor
och med vitt skilda karak-
tärsdrag.

Elva utställare

Sammanlagt elva bild-

skapare visar upp sig. Det är
Annick Baron, A C Danell,
George de Wilde, Martin
Hedén, Rickard Langham-
mer, Karl Otto Modin, Rolf
Paulsson, Sonja Pettersson,
Göran Rydholm, Henrik
Ström och Bertil Söderberg.

Det är en vital utställning
som ger vid hand att utstäl-
larna stöttat, uppmuntrat
och inspirerat varandra utan
att för mycket påverkas av
varandra.

Variationsrikt

Bland annat följande kan
ses:

□ Rolf Paulssons bakgårds-
bilder — sedan flera år väl-
kända för Sala-borna. Nu
finns också ett par Paris-
miljöer med. Det är bilder
som engagerar utan att ställa
alltför stora krav på publi-
ken.

□ Karl Otto Modins "neon-
landskap", även de upp-
skattade i Sala. På sedvanligt
vis har Modin undersökt
ljusets spel över landskapet
och låtit det kastas ut över
duken i ett neonmönster av
fläckar. Konstnären lämnar
fritt för betraktarens öga att
blanda färgerna på duken.

□ Annick Barons symbo-
listiska akvareller där sin-
nesintryck och konstnäre-
ns känsloläge vid skapandet
blottlagts.

□ AC Danells jättedukar
med raffinerade kombina-
tioner av färg och linjer.
Kanske en aning för kraft-
fulla för privata miljöer men

FORTS. NÄSTA SIDA

En sliten bakgårdsvy skapad av Rolf Paulsson.

storartade för offentlig utsmückning.

□ Sonja Petterssons sammetmjuka skulpturer av hundar och katter. Älskade och beundrade.

□ Martin Hedéns bilder inspirerade av ett förflutet betydligt vackrare än nuet. Det här är konst frikopplad från det problemfyllda 1980-talet.

□ Göran Rydholms "Gröna rum" — i mina ögon befolkat av personer som saknar inre liv; sorgsna dockor förda ur ett destruktivt samhälle.

□ Bertil Söderbergs landskap där kraften och mystiken inte saknas.

□ Henrik Ströms teckningar med drivet linjespel.

□ Rickard Langhammers dukar skönt befriade från traditionella krav. Detta är dock en konst som är ganska svår för det stora flertalet att ta ställning till. Men titta riktigt noga så ska du finna att målningarna bär på en hemlig logik som blottas gradvis och ställer betraktaren framför former som överraskar.

□ George de Wilde slutligen bidrar med den färskaste duken. Igår då tavlorna hängdes upp var den ännu inte torr och fanns kvar hemma i ateljén.

— Med den här utställningen vill vi visa att vi jobbar seriöst, säger Rolf Paulsson. Och vi vill också peka på att varmbadhuset behövs och att det fungerar utmärkt som utställningslokal.

Utställningen kompletteras den 12 mars med konsert och teater. Johnny Larsson och Kurt Sundström ger konsert för två gitarrer och Mälarteatern premiärvisar sin nya uppsättning "Asbjörn med dunderskägget".

I slutet av månaden flyttas utställningen till Heby och visas där under ett par veckor.

Text: Maire Nylund
Foto: Lars Holmgren

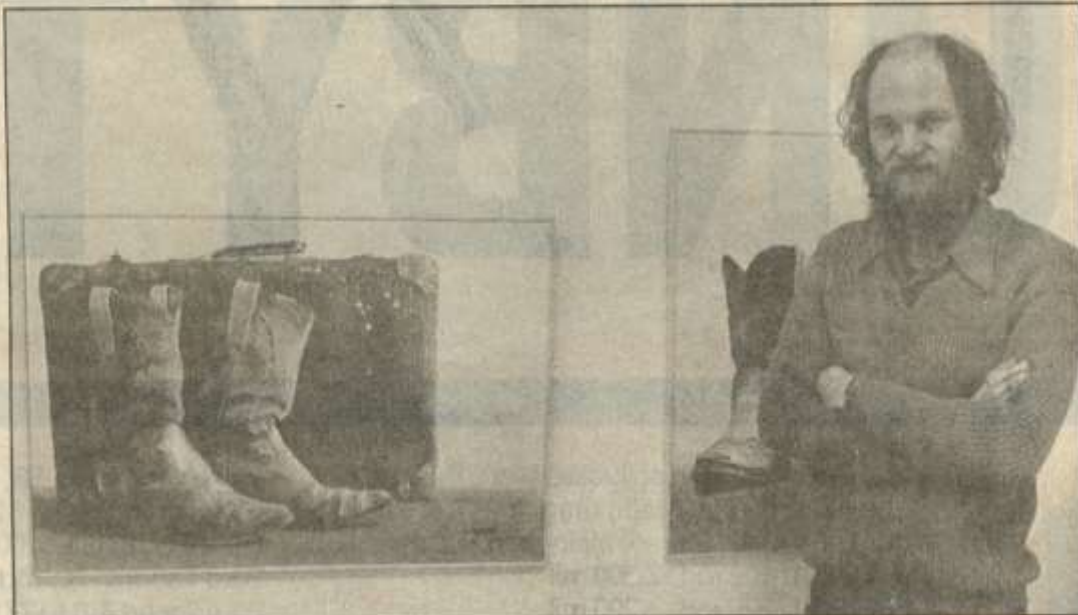
Paulsson — fascinerad av det gamla och slitna

En av Salas egna konstnärer, Rolf Paulsson, svarar för Aguélimuseets nu pågående utställning. Han är välkänd för hemmapubliken, inte minst för sin nyligen aktuella utsmyckning av Jakobsbergsgården, men har också framträtt på flera utställningar i länet, bl.a. i Västerås och Nykvarn.

Rolf Paulsson tillhör den superrealistiska skolan som har fotografiets objektiva återgivning av verkligheten som ideal. Med yttersta omsorg och naturtrohet registrerar han alla enskildheter i sina detaljspäckade motiv — motiv som han väljer inte i första hand för att de är vackra utan för att de har något att berätta.

Han är fascinerad av det gamla och slitna, av föremål och hus som bär spår av användning eller som lämnats i pittoreskt förfall. Han gör inträngande studier av skilda materials olika strukturer i en rivningemogen loge, fångas av den fria rytmen i träets ådring i en gammal dörr eller tegelstenarnas mönster i en fallfärdig smedja. En motivkrets som karakteriserat hans måleri de senaste åren.

Men han har också vidgat sitt

Rolf Paulsson tillhör den superrealistiska skolan, skriver VLT:s recensent.

motivområde och på sistone ägnat sig åt att "porträttera" gamla skor, repiga och spruckna, utgångna och formade efter sin

KONST

bärare och han visar nu en svit fotbeklådnader i akryl och olja men också i valörrika blyerts-teckningar. Ja, också tredimen-

sionellt har han framställt skor.

Ett par skickligt hopsvetsade träskor i stålplåt har en övertygande naturtrohet. I färg är dessa studier av skor, som ibland fått berättande titlar, mycket återhållsamma liksom flertalet av hans husmålningar.

Personligen finner jag den mer harmoniska färgskala han här använder mer tilltalande än den starkare och hårdare kolorit han

prövat på i några stilleben i akryl.

Rolf Paulsson är också grafiker. Hans linoleumsnitt av hus, en fabriksinteriör och ett berg (det enda rena naturmotivet på utställningen) har en välbalanserad fördelning av svart och vitt medan han i ett par akvatinter söker ett mer måleriskt uttryck.

På söndag är det sista dagen utställningen är öppen.

LASS LASSEN

Vaktmästare Åke Jansson hänger en av Rolf Paulssons oljemålningar.

Salakonstnär hyllar Aguéli

SALA (VLT)

— Om Aguéli hade levat i dag, hade vi nog haft mycket gemensamt.

I flera år har Rolf Paulsson fascinerats av Ivan Aguéli, av hans konst och hans person.

Nästa vecka ställer Rolf Paulsson ut ett porträtt av Aguéli — en konstnärs hyllning till en annan.

Genom att studera gamla sud-diga fotografier och målade

porträtt har Rolf Paulsson försökt skapa sig en bild av hur Ivan Aguéli egentligen såg ut.

— Naturligtvis kan jag aldrig få fram en exakt bild, men jag vill ge min tolkning av hur jag upplever personen Aguéli.

— Det är något jag tänkt på i flera år, men nu har jag tagit fram skisserna för att slutföra dem.

NATURLIGT

Utställningen, som visas på sparbanken nästa vecka, består av en oljemålning och ett antal grafiska blad och teckningar.

— Det känns naturligt att hylla honom. Dels var han ju från Sala och dels var han en stor föregångare på många sätt.

— Jag har använt den teknik man använde på 1880–90-talen, en sparsam teknik där mycket av penselföringen avslöjas.

— Fast Aguélis teknik går inte att kopiera, så det är inget som liknar hans måleri.

Men det är mer än bara en allmän beundran som ligger bakom att Rolf Paulsson har gjort porträttet.

— Aguéli var en föregångare, säger salakonstnären Rolf Paulsson. Han förespråkade exempelvis kubismen 20 år före Picasso.

— Ja, vi har faktiskt en hel del gemensamt. Inte konstnärligt, kanske, men på det personliga planet.

Liksom Aguéli har även Rolf Paulsson tillbringat flera år i Paris, under liknande former.

— Eftervärlden har betraktat honom som en avvikare. Det gör inte jag, och det vill jag gärna visa på.

MATS WIKMAN

Helg full av konst i Sala

SALA (VLT)

Konsten står i centrum i Sala under helgen.

I dag invigs två stora vernissager. Den ena på Galleri Sala med konstnärerna Rolf Paulsson, Bo Svärd och Annik Baron.

Den andra på Elons av Gudrun Folker.

Samtliga konstnärer bor i Sala. Gudrun Folker är inte konstnär på heltid, men vid sidan om tandläkaryrket målar hon aktivt och hennes tavlor är efterlängtrade.

KONSTUTSTÄLLNING

med Sala-
konstnärerna

**Annick
Baron**
Akwareller

**Rolf
Paulsson**
Oljemålningar

Bo Svärd
Teckningar
Grafik

GALLERI
SALA

FREDSGATAN 35
733 00 SALA

0224 · 107 29

Barbro och
Karl-Axel Carlsson

Lördag 26/10 kl. 9.30 – 16

Söndag 27/10 och 3/11 kl. 13 – 17

Lördag 2/11. Alla helg. dag kl. 13 – 17

**Övriga dagar under affärstid
VERNISAGE — LÖRDAG 26 okt.**

Tre Sala- målare ställer ut

På Galleri Sala var det på lördagen vernissage. De tre Sala-konstnärerna Rolf Paulsson, Annick Baron och Bo Svärd visade upp sina alster i form av oljemålningar, akvareller och teckningar.

Det är en spännande blandning trion visar upp på Galleri Sala på Fredsgatan. Rolf Paulssons kraftfulla och verklighetstroga oljemålningar och Annick Barons mer drömska akvareller.

I bjärt kontrast står Bo Svärds spretigt stämningsfulla naturteckningar. Det är drivna konstnärer som är väl värda ett besök. Nästa söndag avslutas utställningen.

Under denna vecka finns tillfälle att se Annick Barons, Rolf Paulssons och Bo Svärds bilder på Galleri Sala.

SA 5.6 -86 Många okända Sala- konstnärer på Aguélimuseets sommарutställning

Aguélimuseets sommarutställning, som öppnar på söndag, är både ovanlig och intressant. För första gången sedan Salas 350-årsjubileum 1974 har man samlat verk av lokala konstnärer

till en utställning över sommaren. 27 konstnärer är representerade med 62 verk i olika tekniker, mest olja. Bland konstnärerna finns många kända salanamn — fast i det här samman-

hanget är flera av dem okända.

— Jag tycker det är bra kvalitét på den här utställningen. Det vore skojigt om vi kunde fortsätta med sådana här utställningar på sommaren eller som julsalonger nu när vi får bättre möjligheter till visning, sägerintendent Kåge Bergman.

Johnny Ekman, Sala, är en av de Sala-konstnärer som ställer ut sina alster på Aguélimuseet.

För en tid sedan inbjöds konstnärer i salaorten via annons att delta i sommarutställningen. 31 personer lämnade in nära 150 verk för granskning. Före detta chefen för konstmuseet i Västerås, Sven Hammarlund, fick till uppgift att gallra ut de verk som skulle vara med på utställningen. Inget lätt jobb, men han kunde konstatera att det var mycket god standard på materialet.

— Jag tror den här utställningen blir intressant för Salaborna. Flera av motiven är också hämtade från Sala, säger Kåge Bergman.

Ett tiotal olika tekniker är representerade, och bland signaturerna finns både kända och okända namn. Vernissagen blir på söndag klockan 13.

— Vi har planerat att utställningen skall pågå till den 27 juli, fast vi kanske måste stänga någon vecka tidigare. Den 1 augusti skall byggnaden vara utrymd för ombyggnad och vi kanske måste ha mera tid än några dagar att packa, säger Kåge Bergman.

Följande konstnärer är rep-

resenterade på sommarutställningen: Karl-Olov Pettersson, Sala, grafik. Bertil Söderberg, Sala, grafik. Hans-Jörgen Richter, Jugansbo, Xenia Storbacka, Sala, Terry Lee Sammons, Tärnsjö, samtliga olja. Dan Ohlsson, Fläckebo, foto. Gudrun Folker, Sala, olja och akvarell. Karl-Axel Carlsson, Sala, Kjell Hedlund, Sala, Gun Brask, Sala, samtliga olja. Gunnel Nyberg, Sala, akvarell. Rolf Paulsson, Sala, olja. Annick Baron, Sala Gösta Sundqvist, Sala, båda akvarell. Bo Svärd, Sala, silk-screen och blyerts. Johnny Ekman, Sala, olja och pastell. Åge

Lindbeck, Sala, olja. Ingausa Stadling, Sala, olja och kolteckning. Kristina Eriksson, Sala, croquisteckning. Per Wennerstrand, Sala, olja. Anna Wennerstrand, Sala, grafik. Bengt Kullander, Uppsala (tidigare Sala), akvarell. Sonja Pettersson, Heby, skulptur. Å.C. Danell, Heby, olja och teckning. Lilian Eriksson, Sala, akvarell. Lena Muschött, Sala, textil och Hans-Magnus Meincke, Sala, träskulptur.

Text: Kent Karlsson
Foto: Peter Waldén

Annick Baron smyckar Väsby kungsgårds loge

SA
18.7.86

Väsby kungsgårds loge pryds sedan i går av två nya målningar, signerade Sala-konstnären Annick Baron. Motiven är dels Salas gamla stadshotell, dels ett parti av silvergruvan som den såg ut vid 1700-talets mitt både över och under jord.

Annick Baron har utfört målningarna som beredskapsarbete — ett av en serie sådana som utförs av Sala-konstnärer. Tidigare har bland annat Rolf Paulsson smyckat Jakobsbergsgården. Han och Annick gjorde för övrigt målningarna runt Väsby-logens scen för några år sedan.

Men den här gången ville Fornminnesföreningens styrelse, som fick önska motiv, ha gamla Stadt och en bild med anknytning till gruvan.

Annick Baron valde att måla gamla hotellet och dess omgivning som det enligt foton såg ut runt sekelskiftet. Det har blivit en stram målning i övervägande grå toner, distinkt och verklighetstrogen. Och det var ett arbete inte helt utan problem, berättar Annick.

— Detaljerna, säger hon. När det gäller att måla arkitektur måste man vara mycket noggrann med detaljerna, med måtten.

Minns Stadt

Annick Baron hann faktiskt

En dam med hund finns på målningen av gamla stadshotellet och Stora torget. Damen med hunden framför målningen är konstnären själv, Annick Baron.

se gamla stadshotellet innan det revs 1969. Hon besökte Sala första gången 1967 och minns den pampiga byggnaden mycket väl.

— Det är mycket synd att den revs, säger hon.

Gruvmotivet har hon målat

med en 1700-talsmålning av J.B. Korn som förlaga, men gett det sin egen prägel, till exempel i färgvalet.

Att resultatet blev gott kan var och en som besöker Väsby konstatera. Och det är mycket möjligt att logen får mer ut-

smyckning i framtiden. Ena långväggen är tom och fler Sala-miljöer kan säkert dokumenteras med färg, pensel och skicklighet, så som Annick Baron nu gjort.

Text: Ingallil Forss Norberg
Foto: Mikael Lindström

SALA ALLEHANDA
FREDAG 3 OKTOBER 2014

Ställer ut i Sala efter 30 år

VERNISSAGE I DAG. Krister Palais, tidigare Rolf Paulsson, ställer ut i kulturkvarteret Täljstenen.

Foto: Ingvald Forss Norberg

Måleri och blues är hans passioner

Salabon Rolf blev norske Krister

Den som var med om Salas konstliv på 1970- och 80-talen minns säkerligen Rolf Paulsson, inte minst hans kärleksfulla studier av gamla husfasader. Nu ställer han åter ut i hemstaden.

SALA. Mycket vatten har runnit i Lillån sedan Rolf Paulsson hade utställning på Aguelimuseet. Det är exakt 30 år sedan.

Han heter inte ens Rolf Paulsson längre, utan Krister Palais.

Bor gör han i Haugesund, en stad med 43 000 invånare på den norska nordsjökusten.

– Att jag bytte namn handlar egentligen om att jag alltid kallats Palle och brukade signera tavlorna så ibland. Men Palle funkade inte i Norge, så 2007 bytte jag Paulsson mot Palais, berättar han.

Och är det ena bytt kan man ju byta det andra också. Förnamnen fick skifta plats och Krister bli tilltalsnamn.

– Men jag är fortfarande svensk medborgare.

Krister Palais möter i lusekofta och svart basker, några år äldre än sist men den forskande blicken är densamma.

Naturligtvis kommer vi ganska snart in på hans ungdom i Sala, då det nästan stod och vägde mellan musiken och måleriet.

– Målade gjorde jag redan som liten. Det sägs att jag som fyraåring låg på golvet

och sade att jag skulle bli konstnär, berättar han.

Musiken kom under skoltiden. I början spelade han i Salabandet Popmakers, med bland andra Bo Szymaniak, numera Bo Lund.

– Bosse och Nenne Normansson bidrar med sång och musik vid vernissagen. Och på lördag kommer Colbjörn Lindberg och sjunger Ferlin, säger Krister Palais.

För hans egen del fortsatte musicerandet bland annat med folkparksturné med Thory Bernhards i mitten av 60-talet. När Krister senare flyttat till Gotland turnerade han med Bro-Elvis till Danmark och Norge.

– Och till slut satt jag i Norge med familj, ler han.

Elbasen har varit hans ständiga följeslagare, men måleriet och grafiken har också funnits där hela tiden. Efter utbildning på Skinnskattebergs folkhögskola, i Paris och vid Konstnärernas kollektivverkstad i Stockholm har han fortsatt sitt konstnärsskap.

På väggarna hos Galleri Jan i hantverkslängan vid Täljstenen hänger nu träsnitt och målningar.

Där finns de slitna bootsen och de fallfärdiga husen.

– Om skor och gamla hus kunde tala skulle vi få höra historier! Det är ingen politisk laddning i det för min del, det handlar mer om

PÅ VÄG. Resväskor står för de värden vi bär med oss, förklarar konstnären Krister Palais.

Om skor och gamla hus kunde tala skulle vi få höra historier!

Krister Palais

existensiella frågor, säger han.

Tre målningar av boxare kom till när en återkommande salong i Norge hade temat "fysisk prestation".

Krister Palais förklarar:

– Jag har egentligen inte målat boxare, utan det handlar om människans sårbarhet trots yttre styrka. Förr eller senare kommer en örfil till vem som helst.

INGALILL FORSS NORBERG
0224-56138

ingalill.forss-norberg@salaallihanda.com

Mer om Krister Palais

Uppväxt i Sala, där han tillbringade skollåren och åtskilliga av de första vuxenåren. Har också bott på Gotland och i Paris.

Bor nu sedan många år i Haugesund, Norge. Är gift med amerikanska blues-sångerskan Deitra Farr.

Spelar elbas, numera främst i ett bluesband i Haugesund.

Krister Palais.

Från <https://www.jeffersonbluesmag.com/artiklar/in-memorial/1571-krister-palais-1946-2020> i september 2020:

Jefferson

- HEM
- ARTIKLAR
- BUTIK
- PRENUMERERA
- OM JEFFERSON
- FACEBOOK

[Hem](#) > [Artiklar](#) > [In memoriam](#)

1946-2020

Krister Palais 1946-2020

Skrivet av Tommy Liljeqvist. Publicerat i [In memoriam](#)

© Tommy Neverdal

Jeffersons mångfärgiga skribent Krister "Palle" Paulsson (Palais) avled hastigt i en ålder av 73 år, kort efter en konsert den 11 januari med sitt band Trippers. Spelningen ägde rum i Haugesund, Norge, där svenskfödda Krister bott sedan slutet av 1980-talet.

- Aktuellt
- Skivrecensioner
- Konsertrecensioner
- Bluesstilar
- Tidigare nummer
- English Articles
- In memoriam

Hans karriär som basist och konstnär tog sin början i Sala (Västmanland) i början av 1960-talet. Där var han med om att starta bandet Freeman Tramps, som 1963-64 turnerade med Thory Bernhards(?). På Internet hittar jag också att "Palle" på 1980-talet spelade i ett annat Salaband, Peoples People ("blues och Hendrix"). Bl a spelade de för Blue Monday i Västerås.

Krister var alltså konstnär, utbildad vid konstakademien i Paris, dit han flyttade som 18-åring och blev kvar i 13 år. I Norge hade han bandet Trippers, med vilket han komrade Chicagosångerskan Deitra Farr 2008-2010. Krister och Deitra var gifta några år. Efter skilsmässan besökte han Chicago ett antal gånger och intervjuade då många artister för Jefferson och norska Bluesnews. En klassiker är hans och Deitras intervju med West Side-sångaren Super Percy i Jefferson nummer 154.

Sin första artikel i Jefferson hade Rolf K. Paulsson (innan han tog sig artistnamnet Krister Palais) 1993 (nr 102) med Debbie Davis. 1996 intervjuade "Palle" Luther Allison i Notodden (nr 113). Nästan på dagen ett år senare avled Luther. Under 2019 intervjuade han Knut Reiersrud, och del 1 kan ni läsa i nummer 203 (våren 2020).

Krister administrerade 1996 CD:n "All That Blues In Norway", som gavs ut av Jefferson Records/Helan Kommunikation. Skivan finns fortfarande att köpa från SBA. Krister kommer att saknas i den norska och svenska bluescenen. Han sörgs närmast av en dotter och barnbarn.

Krister Palais och Deitra Farr. Bild: Geir Høiland, Bluesnews

Text: Tommy Löfgren

Bild längst upp: Tommy Neverdal

Tack till Roald Holmström/Trippers och Rune Endal/Bluesnews för information.

Palais konst visas i minnesutställning

Den här veckan skulle Salasonen Krister Palais ha fyllt 75 år. Det är två och ett halvt år sedan konstnären gick bort och nu arrangeras en minnesutställning i Kulturkvarteret Täljstenen.

SALA Krister Palais hade sin sista utställning i Sala för sju år sedan. Men strax innan Salasonen gick bort i början på 2019 hade han redan bokat Täljstenen för en ny utställning den här sommaren.

Tanken var att han tillsammans med kamraten Bo Szymaniak skulle ha 150-årsfest i Sala i samband med utställningen i sommar. Men så blev det alltså inte.

Krister Palais och Bo Szymaniak hade känt varandra sedan skollåldern och var båda födda den 19 augusti 1946.

– Vi har varit kompisar i hela livet sedan skolan, säger Bo Szymaniak.

De spelade tillsammans i Salabandet Popmakers och turnerade också med Thory Bernhards i mitten av 60-talet.

Krister Palais höll på med musiken, målandet och grafiken genom hela livet.

– Målade gjorde jag redan som liten. Det sägs att jag som fyraåring låg på golvet och sade att jag skulle bli konstnär, berättade han i en intervju med SA inför utställningen på Täljstenen 2014.

Inom konsten utbildade han sig på Skinnskattebergs folkhögskola, i Paris och vid Konstnärernas kollektivverkstad i Stockholm.

Han har varit representerad på både Liljevalchs vårsalong och Nationalmuseet.

Nenne Normansson och Bo Lund har jobbat med Krister Palais minnesutställning på Täljstenen.

FOTO: MIKAEL STENKVIST

Nu har Krister Palais vän Nenne Normansson ordnat med en minnesutställningen lagom till 75-årsdagen.

– Jag började planera för utställningen för ett år sedan, säger Nenne.

Hon har åkt runt till privatpersoner

i Sala och Uppsala för att samlat ihop totalt 27 tavlor till utställningen.

Målningarna och grafiken spänner sig över 48 år. Den första är en teckning från 1966.

– Det är Gudrun Ahlins katt som är avtecknad, säger Nenne Normansson.

När SA besökte förberedelserna inför utställningen var konsten utplacerad lite efter teman på väggarna i de båda rummen på Täljstenen. Det är bland annat 70-talspor-

trätt, stadsbilder med välkända Salamiljöer, djur och skor.

– Han älskade katter, säger Nenne Normansson.

Grafiken "Rue Planche Bouttin", som visades på Liljevalchs vårsalong 1980, finns med på utställningen liksom de båda verken som visats på Nationalmuseet. På dem

kan man se en mycket ung pojke – som är Salabördige Jeremy Bonhomme.

– Det är stor konst som vi visar, säger Bo Szymaniak.

På utställningen kommer även en affisch med The Pop Makers, från 1962, och en affisch inför en konstutställning med unga målare 1977 att visas.

På lördag är det vernissage och utöver välkomsttal kommer även Bo Szymaniak att berätta om bland

annat hur de träffades. Dessutom har bandet 4 Directions återsamlats för en spelning – de gjorde förresten sin första spelning i samband med Krister Palais utställning i Sala 2014. Då gästspelade Krister Palais på bas med bandet.

Med tanke på pandemin kommer

antalet personer som kan vara i utställningslokalen samtidigt att begränsas och in- respektive utgång kommer ske från olika dörrar.

På lördag kommer dessutom det mittersta glasdörrspartiet att öppnas så publiken kan stå ute och lyssna på 4 Directions.

Utställningen som arrangeras med stöd av Kultur & fritid pågår till den 4 september.

Mikael Stenkvist

0224-561 51

mikael.stenkvist@salaallehanda.com

Sala Allehanda 20 augusti 2021
(hela artiklen ovan)

Rolf Paulsson, *Nelly*, oljemålning 1971, 42 x 35 cm.

Rolf Paulsson, oljemålning 20 x 10 cm.

Rolf Paulsson, *Miranda från Brasilien*, oljemålning 16 x 19 cm.

Rolf Paulsson, oljemålning 45 x 38 cm.

Rolf Paulsson, oljemålning 1972. Vet du var motivet är hämtat? Maila info@salakunst.se eller ring 076-106 82 20.

Rolf Paulsson, akvarell 1979, 44 x 59 cm.

Rolf Paulsson, *Gård på Brunnsgatan 13*, oljemålning 1980, 45 x 60 cm.

Rolf Paulsson, *Nordins smedja, Magasinsgatan*, oljemålning 1981, 35 x 47 cm. Gåva till Avlidna Salakonstnärers Sällskap.

Rolf Paulsson, *Nordins smedja och Magasinsgatan 5*, oljemålning.

Rolf Paulssons, tillsammans med Annick Baron, gjorde väggmålningar
i logen för dans & fest på Väsby Kungsgård 1984:

Annick Baron och Rolf Paulsson, oljemålning 1984, 241 x 180 cm, Väsby Kungsgård

Annick Baron och Rolf Paulsson, oljemålningar 1984, 107 x 99 cm resp. 108 x 98 cm, Väsby Kungsgård

Rolf Paulsson, oljemålning 1984, 225 x 316 cm, Väsby Kungsgård

Rolf Paulsson, oljemålning.

Rolf Paulsson, *Jakob Mats Kvarn* oljemålning 39 x 59 cm.

Rolf Paulsson, oljemålning 21 x 29 cm.

Rolf Paulsson, oljemålning 25 x 30 cm.

Rolf Paulsson, målning från Internet.

Rolf Paulsson, målning från Internet.

Rolf Paulsson, *Resurrection*, oljemålning

Rolf Paulsson, oljemålning 1979.